

Tuần Báo Vô Vi

30 tháng 10 năm 2016

Số 314

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Nguyên do gì thúc đẩy con người phải làm việc ?
2. Tâm người tái ngộ biển cả cảm thấy thế nào ?
3. Trường lưu là gì ?
4. Làm sao mới đạt được hòa bình ?
5. Giòng thơ lai láng do đâu có ?
6. Người tu Vô Vi có sợ mất quyền lợi hay không ?
7. Hơi thở do đâu mà có ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Frankfurt, 10/01/99 7 : 30 AM 1) Hỏi: Nguyên do gì thúc đẩy con người phải làm việc? Đáp: Thừa nguyên do thúc đẩy con người phải làm việc vì lợi ích chung và khai triển khả năng của mọi hành giả tại mặt đất, lúc nào cũng sống động liên hệ với tình Trời Đất. Người thì cần dần thân phục vụ người kế tiếp mới vui, luân lưu và phát triển tâm linh. Kệ : Xây dựng thương yêu rõ chính mình Cơ Trời sắp đặt tự phân minh Tình đời tình đạo thông dong tiến Học hỏi không ngừng tự cảm minh.	Monaco, 11/01/99 11 : 30 AM 2) Hỏi: Tâm người tái ngộ biển cả cảm thấy thế nào? Đáp: Thừa tâm người tái ngộ biển cả bao la lớn rộng tự vui lòng sâu, tự cảm thức được thiên nhiên là thật sự thanh tịnh. Người tu thiền cần dốc lòng tu nói rộng tâm thức nhiên hậu mới có cơ hội hòa tan với tự nhiên và hồn nhiên. Kệ : Tham thiền nhập định thức thiên nhiên Về không thanh nhẹ tự nhiên hiền Tâm an trí sáng tùy duyên thức Ngộ cảnh Trời ban tự nổi liền.
Monaco, 12/01/99 8 : 05 AM 3) Hỏi: Trường lưu là gì ? Đáp: Thừa trường lưu là thanh khí điển mới thật sự trường lưu từ trong quả địa cầu cho đến vũ trụ, hóa hóa sanh sanh không ngừng nghỉ. Kệ : Dự cuộc không phiền tự tiến lưu Quang hành tiến hóa giới thanh ưu Đời là tạm cảnh trong chiều kích Tâm làm thân chịu tự về ưu.	Monaco, 13/01/99 4 : 00 AM 4) Hỏi: Làm sao mới đạt được hòa bình ? Đáp: Thừa phải tu sửa sau cơn động loạn mới dứt khoát và tiến tới nhân hạ và hòa bình. Kệ : Sửa mình tiến hóa mới chịu tu Thức giác bình tâm vượt khỏi tù Mê loạn không còn tu mới tiến Thành tâm phục vụ mới là tu.
Monaco, 14/01/99 8 : 00 AM 5) Hỏi: Giòng thơ lai láng do đâu có ? Đáp: Thừa giòng thơ lai láng do điển tâm dậy, cất bước thông dong tới cảnh Trời. Kệ : Một bước thanh thoi nhớ cảnh Trời Đi đi lại lại lý tâm rời Quy nguyên giềng mối tùy duyên thức Giải xong nghiệp lực sẽ đến giờ.	Monaco, 15/01/99 2 : 10 AM 6) Hỏi: Người tu Vô Vi có sợ mất quyền lợi hay không ? Đáp: Thừa người tu Vô Vi phục vụ bất vụ lợi, lấy không làm đích, chẳng có giận hờn và chẳng lo âu, căn cứ theo luật nhân quả mà sống. Kệ : Háo danh tự hại tự giết mình Có có không không vẫn an ninh Đen bạc tình đời đều chẳng hại Tình thương đạo đức tự mình mình.
Monaco, 16/01/99 4 : 30 AM 7) Hỏi: Hơi thở do đâu mà có ? Đáp: Thừa hơi thở do tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hườn hư, tức là phần hồn liên hệ bao la vũ trụ, tu thành Phật tức là từ bi nhẹ nhõm. Kệ : Phật là hòa cảm chuyển vô cùng Đạo đức tình thương trong diệu dụng Rộng mở từ bi trong thanh tịnh Cơ hàn không có tiền vô cùng.	

MÃU ÁI 29

*Tự tu tự tiến tự hành
Lớn lên phải chọn lấy đường khai tâm
Tâm cha tâm mẹ hợp tâm
Tâm con cũng phải diệt dâm đuổi tà.*

Sự ràng buộc trong xây dựng và nó đã nảy nở trong tình thương, đã đem lại một thành quả tốt đẹp, tạo thành một mạng người tự tìm đến một lẽ sống trong sự sống. Sự sáng suốt và khôn lanh của nó, nó có đủ toàn năng để tự nuôi dưỡng hay là diệt đi những sự động loạn, tà dâm của nó đã sẵn có và đang xâm nhập trong tư tưởng của nó.

*Đường đời lắm cảnh quanh co
Đi lên đi xuống nên dò mới đi
Nói năng cũng phải xét suy
Chớ nên nói bậy có khi sai lầm.*

Đã sanh ra làm người thì luôn luôn phải đương đầu với những sự nan giải do lòng tham của con người đã đục phải định luật thiên nhiên và tạo hóa như: nghèo thì lại muốn giàu, còn giàu thì lại muốn giàu có hơn v.v... Sự manh tâm của ham muốn quá độ, nó đã làm mất tất cả chơn tánh tự nhiên của con người.

*Lắm khi lỡ khóc lỡ cười
Lắm khi cũng được vui nơi đáy lòng
Lắm khi bí thế tham tòng
Tới đâu hay đó cơ còng phải mang.*

Liều lĩnh trong sự đục chạm, chuốc lấy sự đau khổ rồi mới chịu hưởng thiện. Mỗi người đều có một cách sống riêng biệt và tư tưởng khác nhau: kẻ thích tu, người thích đục chạm để thâu lượm kết quả. Cho nên Đức Phật không chủ trương cho con người làm thầy của con người.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 6/6/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

XUẤT HÒN ĐI ĐÂU?

Các đoạn trích từ bài giảng “Nguyên Diễn Siêu Nhiên, Los Angeles, 1986” về **Huệ** và **Xuất Hồn**.

Tùy theo công năng tu học, tu càng cao thì càng được mở:

- ✓ Như ở **thế gian** thì nó mở ngay chỗ trung tim chân mày,
- ✓ Mà **Trung Thiên Thế Giới** thì trung tim cái trán,
- ✓ Mà **Bồng Lai** nó ở ngay chỗ mỏ ác,
- ✓ **Phật Giới** nó ở chỗ này (đỉnh đầu).

Hành giả mới **bước ra khỏi giữa ngực** thì thấy cái thập tự, có người thấy chữ “Vạn”. Đi lên trên nữa thấy núi bao la. Dòm thấy thể xác gỗ ghê to lớn. Đó là **núi non trên bộ đầu**. Rồi tới gần trước trán, thấy ta đang ngồi đây. Đó chưa thoát khỏi ra ngoài đầu, mới có bước vào cái thức liên hệ với Càn Khôn Vũ Trụ.

THẾ GIAN:

1. Khi chúng ta **bước ra trung tâm chân mày** thì có **đám mây** đang trước đang chờ chực sẵn rước ta. Đi cao rồi, quay dòm lại. Trước khi đi phải sắp đặt cho phân Vía, phải lo lắng cho thể xác, và Lục Căn Lục Trần phải nghiêm chỉnh trong thời (gian) chủ nhân ông đi xa.

THÁNH GIỚI:

2. Còn lên tới **trung tim chỗ cái trán** đó mà xuất ra một lần sáng, đi xa dòm lại thấy ánh sáng đang theo sau lưng chúng ta đó, như vì sao chiếu vậy đó, thì lúc đó chúng ta mới đi về **Trung Thiên Thế Giới**. Đến đó thì có danh sách của chúng ta, dòm lại thấy ăn mặc đàng hoàng, và có kẻ rước người đưa.”

Trung Thiên Thế Giới này chắc là Thanh Giới. Theo Thiên Đàng Du Ký thì đây chắc là **tầng 10**

của Thập Nhị Trùng Thiên, chỗ ở của Ngọc Hoàng, tức là Khối Địa Tiên. **Hồn 2** (thuộc về Tánh) của người chưa tu do khối này cai quản.

Theo sách Phép Xuất Hồn, phụ thân của Đức Tổ Sư được về Côn Lôn Sơn ở Trung Thiên Thế Giới. Khi so với Côn Lôn Sơn ở Trung Thiên, chỗ của bà Lê thị Nhiều, thì hơi khác. Đây chắc là **tầng 11** (Đâu Suất Thiên) của các vị Bồ Tát.

Tầng 12 Thánh Giới có:

- Ngũ Lão (thân mẫu của Đức Tổ Sư tu với Mẹ Diêu Trì),
- Tam Thanh (nguyên linh của DTS ở tầng Thượng Thanh, chắc là Hồn 2).
- Lên cao nữa, tầng này có Huyền Huyền Thượng Nhân, là Thượng Đế bên văn.

Hồn 3 (thuộc về Tâm) của người chưa tu do Ngài cai quản.

TRUNG THIÊN:

3. Từ Nê Huòn có thể đi đến Sông Bể Ngạn. 30 bài Phụ Ái Mẫu Ái giảng về 33 tầng của Trung Thiên. Trích Mẫu Ái 5: “Các bạn từ Tam Thập Tam Thiên xuống thế gian thì các bạn phải trở về căn bản trên đó” (Phụ Ái 7, 10, 12 đều có nhắc về 33 tầng Trời):

Tầng 1 Trung Thiên có Côn Lôn Sơn và nhà của Đức Tổ Sư (Đức Thầy không nói chi tiết).

Sông Bể Ngạn có lẽ là ở tầng 4 (PAMA 1: Chánh Tâm trụ hóa Hồn thăng tiến).

4. Từ **đỉnh đầu** có thể đi đến **Phật Giới**. Phật Giới có lẽ là từ tầng 12 Trung Thiên trở lên, các nguyên linh về đó đều có đủ hồn và vía, là cảnh giới giải thoát. **Quần Tiên Hội** ở tầng 12 là nơi tụ họp Hồn 2 của các bạn đạo được Đức Thầy hỗ trợ.

- Cổ Phật Thích Ca cũng ngụ ở tầng 12 (PAMA 9: *Phân-chuyển thực-hành xét thấp cao*).
- Phật Vĩ Kiên (*Đức Thầy*) tầng 18 (PAMA 15: *Khai-mở bộ đầu lý giải-thông*). Bạn đạo Vô Vi về đây.
- Ngọc Hoàng Thượng Đế tầng 23 (PAMA 20: *Huyền-Cơ Tạo-Hóa xoay-xoay chuyển*). Ngài cai quản 3 cõi.
- Thượng Đế Trung Thiên tầng 33 (PAMA 30: *Thực-triển phân-hành chọn Đạo-pháp*). Hồn 3 của các bạn đạo tu khá sẽ được Đức Thầy mang về tầng này. Thượng Đế Trung Thiên là Khôi Đại Linh Quang, chủ các kho thanh điền Trung Thiên.

Về đây hội nhập với Ngài là một sự vinh quang cho các tiểu hồn (*bạn đạo*), linh hồn được phát triển và sáng suốt hơn.

Từ đỉnh đầu cũng có thể đi đến Niết Bàn và Hư Không Đại Định (*Đức Thầy nói hồn 3 ở hai nơi này*).

Khương bửu Võ

Los Angeles, ngày 16/10/2016

Thi Ca của Đức Thầy

Atlantic city, ngày 10 tháng 8 năm 1998

Quân bình tự đạt thật thanh cao
Rõ lẽ cần khôn tự bước vào
Chiếu cổ tâm lành duyên tận độ
Thực hành chánh pháp niệm nam mô

Trì tâm khai triển bước vô
Điển quang thanh nhẹ nam mô thực hành
Nằm trong định luật hóa sanh
Duyên may lại có hướng thanh đạt hòa
Tự mình thức giấc thật thà
Trì tâm tu luyện chan hòa tình thương
Ánh trăng ban chiếu gieo gương
Toàn năng hướng độ yêu thương muôn loài
Sống trong ban chiếu chiếu hoài
Duyên may tự đạt chẳng sai chút nào
Khai thông từ thấp đến cao
Chẳng còn duyên nghiệp thanh cao độ đời
Bình tâm học hỏi kịp thời
Trời ban tình đẹp nơi nơi cảm hòa
Gốc là nguồn cội một Cha
Tình ba vũ trụ chan hòa yêu thương
Khai thông tự mở trí đường
Khiêm nhường tu tiến yêu thương độ hành
Khai thông nguyên lý bức tranh
Trời ban tình đẹp âm thanh cảm hòa
Cùng chung huynh đệ một nhà
Cùng chung xây dựng cùng hòa tiến lên
Cần khôn vũ trụ sẵn nền
Thương yêu tha thứ chẳng quên luật trời
Cảm minh nguyên lý thánh thời
Sanh trụ hoại diệt hợp thời thăng hoa

Cảm thông nguyên lý gần xa
Tâm không dấy động chan hòa yêu thương
Vía hồn thanh thản dựa nương
Cùng chung tiến hóa cùng đường tự tu
Quán thông giải tỏa mê mù
Độc thơ tự thức tự tu hoài hoài
Thế gian chẳng có ai tài
Trí tâm thanh nhẹ tiến hoài không ngưng
Thành tâm khai triển từng bừng
Chiều sâu ánh sáng vô cùng thâm sâu
Thực hành ngắn gọn về mau
Chiều sâu tâm đạo lâu lâu thức tâm
Thành tâm tự hát tự ngâm
Đời là tạm cảnh ta tầm đến nơi
Chúc anh thanh tịnh nghỉ ngơi
Pháp Luân Thường Chuyển tự xoi điển trời
Khai thông tâm điển buông lời
Chơn ngôn tận độ tự rời tham sân
Cần khôn vũ trụ cao từng
Gần xa cũng vậy lần lần sửa tu
Xứ ta pháp sáng chẳng mù
Không tu thuyết lý tạo mù tạo mê
Cảm ơn nhà báo chấp mê
An ninh không có lại quê hơn người
Vía hồn loạn động không tươi
Khổ mà không biết người người chán chê
Không thông nói láo tạo nghề
Bươi bươi móc móc mãi mê thực hành
Chẳng còn ý nghĩa cao thanh
Từ bi không có ở ăn khó hòa
Luận văn bày đặt phá nhà
Tâm không đạo đức khó hòa nơi nơi

Vui hành trí tuệ thanh thoi
Mặc đời phê phán tình trời vững tin

Mong anh khai triển tâm linh
Thương yêu tha thứ chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

Bên Đèn Đọc Sách

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo) của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Hai Mươi Chín (tiếp theo)

LUẬN ĐẠO PHÁP, VIÊN THÔNG TÙY DUYÊN HIỀN LỘ

HỒI TỘI HỒN ÂM PHỦ THỆN TẢ QUÁ KHỨ

...
Tế Phật: Trò ngoan, phía trước là nơi về của kiếp người.

Thái Sinh: Thưa, phía trước là nhà quan, tại sao ân sư lại kêu là nơi về của kiếp người.

Tế Phật: Đó không những là nơi về của kiếp người mà còn là nơi tạm nghỉ của thể xác chúng sinh.

Thái Sinh: Thưa lời dạy của ân sư vô cùng chí lý, tới chôn này còn có kẻ thống khổ, quả thật là đáng thương.

Tế Phật: Sinh li tử biệt là vấn đề không thể tránh nổi của con người, song kiếp người chẳng phải là kiếp thật, sự chết chẳng phải là thật chết. Chớ nên cho cõi sống là vui, cõi chết là buồn, đến làm sao thì đi làm vậy, bởi lẽ sống chết chỉ là sự tự nhiên của kiếp người, kẻ trí tuệ chỉ yêu quý cái ta chân thật (linh hồn), chứ nên chấp trước cái ta giả dối (thân xác)... Thầy trò mình hãy vô trong phỏng vấn.

Thái Sinh: Thưa vâng.

(Khi Tế Phật và Thái Sinh vô trong thấy Tướng Quân áp giải các vong hồn, Thái Sinh thắc mắc hỏi Tế Phật).

Thưa ân sư Tướng Quân phía trước do đâu phải tới?

Tế Phật: A, họ được Thành Hoàng phái đến.

(Tướng Quân từ trong nhà quan thấy Tế Phật tới vội vàng cung kính lạy chào).

Tế Phật: Quý Tướng Quân chịu nhiều gian khổ.

Tướng Quân: Thưa vâng.

Tế Phật: Trò ngoan hãy phỏng vấn quý Tướng Quân.

Thái Sinh: Thưa tuân lệnh... Xin hỏi quý Tướng Quân từ đâu tới, và tại sao lại quá bận rộn đến như vậy.

Tướng Quân: Chúng tôi phụng mệnh Thành Hoàng tới đây.

Thái Sinh: À thì ra nguyên nhân là như vậy, còn ân sư Tế Phật và tôi đêm nay tới đây vì lý do viết sách Nhân Gian Du Ký, ước mong Tướng Quân giúp đỡ để tôi được phép phỏng vấn vài vong hồn?

Tướng Quân: Được, Thái Sinh cứ tự nhiên.

Thái Sinh: Cảm ơn Tướng Quân nhiều...

(Thái Sinh phỏng vấn vong hồn thứ nhất, nhưng vong hồn lại bưng miệng không nói).

Tướng Quân: Vong hồn... hãy mau thành thật thuật lại những hành động còn tại thế, để sau này xuống địa ngục, ta trình với Minh Vương, vong hồn sẽ được giảm khinh hình phạt.

(Sau khi nghe tướng quân giải thích, vong hồn có ý hối hận).

Vong Hồn: Nhớ lại những hành vi lúc sống, tôi vô cùng mắc cỡ, thì làm sao tôi có thể tường thuật lại? Thừa khó khăn cho tôi quá, chỉ bằng sớm đưa tôi xuống địa ngục cho rồi.

Thái Sinh: Nay Vong Hồn, đêm nay chúng tôi tới đây với mục đích viết sách khuyên đời, nên sự thẹn thùng hối hận của vong hồn rất hữu ích, hi vọng vong hồn thuật lại tất cả những hành vi lúc sống để viết vào sách khuyên rằng người đời, khi ấy quả là công lao của vong hồn chẳng nhỏ, hơn nữa lại hứa

sẽ dấu kín danh tính cùng địa chỉ để vong hồn được yên tâm.

Vong Hồn: Hai anh em vong hồn kia ra vẻ vô cùng lương thiện, khiến tôi càng mắc cỡ, thật không thể tưởng tượng được rằng trên đời lại có người lương thiện tới mức đó, nhìn thấy tấm gương này khiến tôi càng hối hận là tại sao lúc còn tại thế tôi không cố gắng sống đời lương thiện.

Thái Sinh: ... *(Thái Sinh sau khi nghe vong hồn trình bày chẳng biết nói sao hơn).*

(còn tiếp)

